nink tälle jätma, mes Jummal tälle annap: rahho nink rõmo pühhan waimun. **C. R.**

Lühhikese oppuse maja-tarbiduses.

1. Oddawat sepi waese rahwale.

Otsi mõtsast hä hulk sõnnajalga, palluta sedda ärra nink korja sedda tuhka, mes pärra-jääp, nidade kokko, et mitte liwa, ehk mulda, ehk muido ni-suggust sisse ei jä. Segga sedda tuhka külma wega paksus tainas, te sest tainast pätsikeisi nink kuiwata neid päiwa käen. Sellega wõip ni kui sebiga röiwid mõske.

2. Rauda mustas tetta, et ta ei rostita.

Panne rauda tulle, et ta werrewas jääp, nink sis höru tedda härja-kabjaga, mes õliga om hämmetetu.

3. Et sapa ei pea wet läbbilaskma.

Sullata töpra-raswa nink wahha kokko. Sest märist panne luhhitse täüs katla kema, nink kui ta keep, sis walla töine luhhitse täüs terpentin-öli mannu. Se märiga tömba lämmelt sapa häste, ni et kiik umbluse-wahhe täüs sawa, sis ei lasse nemma wet läbbi.

Mälletuse sõnna.

1) Hoija tenga õnne ajal,
Teng saap ruublis hädda ajal.

2) Sest et Hansul wiin ni maggus,
Selle temma maja laggus.

3) Ärra ütle kiik, mes mõtlet,
Ent mes ütlet, olgo tõtte.

4) Se, ke wõlsip naro pärrast,
Tükkip wargil hädda pärrast.

5) Kui sõnna suust om wälja-lännu,
Ei sa sis ennamb kätte taad,
Kas lenda auro-wangertega
Ka tunnin sadda wersta maad. **C. R.**

Ma-rahwa Kalender 1847, lk. 19